

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی برخی آداب و رسوم عرفان هندو و عرفان طریقت قادریه

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 19، شماره 73 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

آزاده رحمانی - دانشجوی دکتری ادیان و عرفان، واحد یادگار امام خمینی(ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

جمشید جلالی شیجانی - دانشیار گروه ادیان و عرفان، واحد یادگار امام خمینی(ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. نویسنده
مسئول: jalalishey@gmail.com

محمودرضا اسفندیار - دانشیار گروه ادیان و عرفان، واحد یادگار امام خمینی(ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

شناخت اعتقادات و آداب عرفانی در عرفان هندو و طریقت قادریه نشانگر تشابهات و وجوه اشتراکی میان آن دو می‌باشد. پژوهش حاضر درصدد پاسخ به این سوال است که چگونه این طریقت به شبه‌قاره هند وارد شد و وجوه تشابه عرفان ادیان هندو با طریقت قادریه چه بود؟ یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که بسیاری از نوادگان شیخ عبدالقادرگیلانی به هند سفر کرده و در آنجا سکنی گزیدند؛ شیخ محمدغوث گیلانی(ق. ۸۰۳) نخستین نواده شیخ عبدالقادر بود که به هند سفر کرد. وی سومین مرشد طریقت قادری بود و به انتشار طریقت قادری در هند همت گماشت. پس از وی فرزندان راه پدر را ادامه داده و موجب گسترش طریقت قادریه در هند شدند. برخی آداب و رسوم عرفان هندو و قادریه همچون فنا و رستگاری، ذکر و آجایای، مراقبه و یوگا با یکدیگر قابل تطبیق‌اند. سماع و یوگا هردو از آداب عبادت خداوند هنگام وجد و رسیدن به آرامش و رهایی از رنج دنیاست؛ مرتاضان هندو همانند صوفیان قادریه برای کشف و شهود به تهذیب نفس به‌وسیله ذکر می‌پردازند و به آن آجایای گویند. خرقة‌گیری نیز تشابه دیگر آیین هندو و قادریه است. در طریقت قادری خرقة ستاندن از جمله حلقه‌های ارتباط مرید و مراد است و در عرفان هندو نیز ورود به جماعت هندو با دریافت جامه و کسوت صورت می‌پذیرد. پژوهش حاضر به روش کتابخانه‌ای و به‌صورت توصیفی-تحلیلی صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

عرفان هندو، قادریه، فنا، مراقبه، آجایای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520138>

